

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

III. De epistolis Apostolorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

**ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΕΥΣΕΒII
ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ,**

Εὐαγγελικῆς ισορίας

Λόγος γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Θεοὶ γὰρ εἰκόνης τὸν Χειρὸν οἱ Απόστολοι.

ΤΑῦτοὶ μὲν δὴ καὶ Ἰωάννης ἐν τέτοις λαῖς. Α τῶν δὲ ιερῶν τοῦ Σωτῆρος ήμὲν Απόστολοι τε καὶ μαθητῶν ἐφ' ἀπαστατασσόντων τοὺς οἰκεῖαρχους, Θωμᾶς μὲν ὡς ἡ παρεύδοσις φεύγει, τὸν Παρθίαν εἰληχεν. Αὐτὸς δὲ ἐγένετο Σκυθίαν. Γαβαννης τὸν Ασίαν πέρις οὐκ διατείνεις ἐν Εὐφέσῳ τελετῇ. Πέτρος δὲ ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Βιθυνίᾳ Καππαδοκίᾳ τε καὶ Ασίᾳ, κεκυρχέναι τοῖς ἐνδιαστοροῦ ἰωάννιοις ἔσκεν· οὐκ ἐπὶ τέλει ἐν Ρώμῃ ψυρρῷ, αἰνεισκολεπτιδη καὶ κεφαλῆς, εἰσὶ δὲ αἴξιώσας παθεῖν. οὐ δεῖ φένει Παύλος λέγειν, διποτὲ Γερεσαλήμ μέχει, Στρατηγεικῆς πεπληρωμοῦ τὸ Εὐαγγελιον τοῦ Χειρὸς, καὶ υπερεργον ἐν τῇ Ρώμῃ ἐπι τοῖς Νέοντος μεμαρτυρησθείσι. ταῦτα ωργήσει καὶ λέξει ἐν τρίτῳ τόμῳ τῶν εἰς τὴν θρησκείαν ἔξηγην καὶ εἰσηγήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τοῖς πρῶτοῖς τοῖς Ρωμαίοις ἐνηλικιάς φρούσει.

Τότε δὲ Ρωμαίοις ἐνηλικίας μὲν τῷ Παύλῳ καὶ Πέτρῳ μαρτυρεῖαν περιττοῦ κληροτεγατῷ Εποκοπῇ Λινῷ μητρονεύει τοτε, Τιμοθέῳ γεράφων διποτὲ Ρώμης ὁ Παύλος, καὶ τῷ τέλει τῆς Μητροπόλης περσέργων, διστάζει σε λέγων. Εὐελθοῦ καὶ Πέδην καὶ Λινός καὶ Κλαυδία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πιετῶν ἐπιστολῶν τὸν Απόστολον.

Πετρος μὲν δῶμα ἐπιστολὴ μία ἡ λεγομένη ποτε τοῦτον φεύγει, αἰνεισκολεπτησθείσι. ταῦτη δὲ καὶ οἱ πάλαι πεσεύτεροι οὐδὲν αἴσαμ-

**ΕCCL E SIA STIC AE
HISTORIÆ
LIBER TERTIUS.**

Σ ΑΡΤ Ι.

Apud quas gentes Christum Apostoli prædicaverint.

Dum res Judæorum hoc in statu es-
sent, Apostoli & Discipuli Do-
mini ac Servatoris nostri per universum
orbem dispersi evangeliū prædicab-
ant. et Thomas quidem, ut à majori-
bus traditum accepimus, Parthiam for-
titus est: Andreas verò Scythiam. Joa-
nni Asia obvenit, qui plurimum tempo-
ris in ea commoratus, Ephesi tandem
diem obiit. At Petrus per Pontum, Ga-
latiam, Bithyniam, Cappadociam atq;
Asiam Judæis qui in dispersione erant,
prædicasse existimatur. Qui ad extre-
num Romanum veniens, cruci suffixus
est capite deorsum demissus: sic enim ut
in cruce collocaretur oraverat. De Pau-
lo jam quid attinet dicere, qui ab Hiero-
polymis usq; ad Illyricum munus evan-
gelicæ prædicationis implevit, ac po-
strem Romæ sub Nerone martyrio
perfunctus est. Hæc Origenes in tertio
Volumine expositionum in Genesim
disertis verbis commemorat.

Σ ΑΡΤ ΙΙ.

Quisnam primus Romana Ecclesia præfuerit.

Ceterum post Pauli Petrique marty-
rium primus Ecclesiae Romanae
episcopatum suscepit Linus. Vide Ni-
cephorus cap. 39. c. 2.
Hujus mentione facit paulus in epistola quam
ab urbe Roma ad Timotheum scripsit,
inter salutationes quæ ad calcem epi-
stole leguntur: Salutat te, inquit, eu-
bulus, rudens, Linus & Claudia.

Σ ΑΡΤ ΙΙΙ.

De epistolis e Apostolorum.

Quod verò ad petrum attinet, una
ejus epistola quæ prior dici solet,
tanquam germana ab omnibꝫ sine con-
troversia admittitur. Cujus etiam testi-

monio veteres religionis nostrae anti-
stites, ut potè extra omnem dubitatio-
nem posite, in scriptis suis frequentis-
simè usi sunt. Quæ verò secunda appellatur, eam quidem inter sacros Novi
Testamenti libros censitam non esse à
majoribus accepimus. Sed tamen cum
utilis esse videretur quam plurimis, una
cum reliquis sacræ Scripturæ libris stu-
diosè lecitata est. Librum verò qui
Actus Petri dicitur, & Evangelium ejus
nomine inscriptum, Predicationis
quoque & Revelationis ejusdem libros,
pro Catholicis Scriptis nunquam esse
habitos constat: quandoquidem nec
vetustiorum quisquam nec recentiorum
ecclesia Scriptorum, desumpto
ex iis libris testimonio usi fuit. Porro
procedente deinceps opere diligenter
indicatur sum una cum successioni-
bus Apostolorum, qui subinde ecclesie
Scriptores, scripturarum de quibus
ambigitur, auctoritate sint usi: & qua-
nam illi tūm de scripturis Canonicis &
omnium consensu receptis tūm de iis
qua non sunt ejusmodi, in suis libris
pronuntiaverint. Et hæc quidem sunt
qua Petri nomine circumferuntur, ex
quibus unam duntaxat epistolam ab
antiquis etiam Patribus pro germana
habitam esse cognovi. Pauli verò qua-
tuordecim epistola note sunt omnibus
& perspicua. Sciendum tamen est epi-
stolam ad Hebræos à nonnullis ideo
esse repudiata, quod dicent eam
ab Ecclesia Romana pro certa ac genuina
Pauli epistola non haberi. Sed de
ista quidem quid Veteres tradiderint,
suo tempore proferemus. Quod spe-
ctat ad librum qui Actus Pauli inscri-
bitur, neque illum inter indubitatæ fi-
dei & auctoritatis libros accepimus.
Quoniam verò Apostolus Paulus in sa-
lutationibus illis quæ sub finem episto-
le ad Romanos leguntur, inter ceteros
mentionem fecit Hermæ, cuius
esse fertur is liber qui Pastor inscriptus
est: sciendum est cum librum à non-
nullis quidem in dubium esse revoca-
tum. Quamobrem inter recepta au-
toritatis libros censeri non potest. Ab
aliis verò maximè necessari judicatur,
iis præsertim qui primis religionis no-
stræ elementis instituendi sunt. Unde
etiam in ecclesiis eum publicè legi
comperimus, & quosdam ex vetustissimis Scriptoribus, ipsius testimonio usos fuisse. A
que hæc de discrimine Scripturarum, quæ vel receptæ apud omnes auctoritatis, vel dubiæ &
vacillantis apud plerosque fidei habentur, haec tens dicta sunt.